

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Tomasz Sobieraj (spr.)
Sędziowie:	SO Agnieszka Tarasiuk - Tkaczuk SO Tomasz Szaj
P. lant:	sekr. sądowy K. A.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2016 roku w S.

sprawy z wniosku W. G. (1)

z udziałem Gminy M. S.

o dział spadku i podział majątku wspólnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 8 października 2015 roku, sygn. akt II Ns 1438/10

1. zmienia zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:

a/ w punkcie I podpunkcie 5 tylko o tyle, że ustala, iż wartość jednostek uczestnictwa wynosiła 248.949,23 zł (dwieście czterdzieści osiem tysięcy dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia trzy grosze),

b/ w punkcie I podpunkcie 7 tylko o tyle, że ustala, iż wartość jednostek uczestnictwa wynosiła 227,50 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych pięćdziesiąt groszy),

c/ w punkcie I podpunkcie 8 tylko o tyle, iż ustala w skład majątku wspólnego wchodziły środki pieniężne w kwocie 963,91 USD (dziewięćset sześćdziesiąt trzy dolary dziewięćdziesiąt jeden centów) stanowiącej równowartość 3751,92 zł (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze),

d/ w punkcie I in fine w zakresie ustalenia łącznej wartości przedmiotów majątkowych wymienionych w punkcie I w ten sposób, że ustala, iż ich łączna wartość wynosi 574.735,43 zł (pięćset siedemdziesiąt cztery tysiące siedemset trzydzieści pięć złotych czterdzieści trzy grosze);

e/ w punkcie II w ten sposób, że nadaje mu brzmienie: „ustala, że w skład spadku po D. Z. wchodzi udział do 1/2 w przedmiotach majątkowych wymienionych w pkt I ppkt 1 – 18 postanowienia o łącznej wartości 287.367,71 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt jeden groszy), a zatem udziały W. G. (1) oraz Gminy M. S. w spadku po D. Z. mają wartość po 143.683,85 zł (sto czterdzieści trzy tysiące sześćset osiemdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt pięć groszy), zaś udział Gminy M. S. w majątku wspólnym E. Z. (1) i D.

Z. ma wartość 287367,71 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt jeden groszy)”;

f/ w punkcie III tylko o tyle, że ustala, iż wartość składników przyznanych W. G. (1) wynosi 28.922,58 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt osiem groszy), a wartość składników przyznanych Gminie M. S. wynosi 545.812,85 zł (pięćset czterdzieści pięć tysięcy osiemset dwanaście złotych osiemdziesiąt pięć groszy);

g/ dodaje punkt IVa o następującym brzmieniu: „ustala, że wnioskodawczyni W. G. (1) poczyniła dalsze wydatki na przedmioty majątkowe opisane w punkcie I sentencji o wartości 604,27 zł (sześćset cztery złote dwadzieścia siedem groszy);

h/ w punkcie V w ten sposób, że nadaje mu brzmienie: „tytułem spłaty i rozliczenia wydatków zasądza od uczestniczki postępowania Gminy M. S. na rzecz wnioskodawczyni W. G. (1) kwotę 144934,92 zł (sto czterdzieści cztery tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienie terminu płatności”;

2. oddala apelację w pozostałym zakresie;

3. ustala, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania apelacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.

SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Tomasz Sobieraj SSO Tomasz Szaj

Sygn. akt II Ca 275/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 października 2015 roku Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie po rozpoznaniu sprawy z wniosku W. G. (1) z udziałem Gminy M. S. o podział majątku D. Z. i E. Z. (1) I dział spadku po D. Z.:

- w punkcie I ustalił, że w skład majątku wspólnego D. Z. i E. Z. (1) wchodziły następujące składniki majątkowe:

1) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ulicy (...) w S., o powierzchni 62,47 m², wchodzące w skład zasobów mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., dla którego Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), o wartości 232000 złotych,

2) spółdzielcze własnościowe prawo do garażu murowanego nr (...) położonego w budynku o zabudowie szeregowej przy ulicy (...) w S. wchodzące w skład zasobów mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., dla którego Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), o wartości 26000 złotych,

3) samochód osobowy marki N. (...) rok produkcji 2001, o nr rejestracyjnym (...), o wartości 8200 złotych,

4) wierzytelność wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w kwocie 1747,58 złotych tytułem pozostałej części kwoty za sprzedaż 74 udziałów w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.,

5) jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie wspólnym D. i E. Z. (1) w (...) S.A. w ilości (...),69 (tysiąca sześćset siedemdziesięciu trzech i sześćdziesięciu dziewięciu setnych) sztuk po 131,08 złotych (sto trzydzieści jeden złotych osiem groszy) sztuka, o łącznej wartości 219.387,29 złotych (dwieście dziewięćnaście tysięcy trzysta osiemdziesiąt siedem złotych dwadzieścia dziewięć groszy),

6) jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie D. Z. w P. (...) (P. Zrównoważony) PAK w ilości 48,905 sztuk po 131,08 złotych sztuka, o łącznej wartości 6 410,47 złotych,

7) jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie E. Z. (1) w P. (...) (P. Obligacji (...)) w ilości 6,623 sztuk po 30,49 złotych sztuka, o łącznej wartości 201,94 złotych,

8) środki pieniężne na rachunku w USD E. Z. (1) w (...) S.A., II Oddział w S. o nr 88-1240- (...) - (...) - 0000 - (...) - (...) w kwocie 951,48 USD , tj. równowartości 3703,54 złotych,

9) środki pieniężne na rachunku wspólnym D. i E. Z. (1) w (...) S.A., II Oddział w S. o nr 09-1240- (...) - (...) - 0000 - (...) - (...) w kwocie 46 273,73 złotych,

10) akcje (...) S.A. na rachunku papierów wartościowych E. Z. (1) prowadzonym przez (...) S.A. w ilości 10 (dziesięciu) sztuk o wartości nominalnej 0 złotych,

11) telewizor, o wartości 85 złotych,

12) wersalka, o wartości 120 złotych,

13) dwa fotele, o wartości 100 złotych,

14) regał, o wartości 220 złotych,

15) łóżko i dwa stoliki nocne, o wartości 260 złotych,

16) lodówka o wartości 120 złotych,

17) szafki kuchenne, o wartości 150 złotych, pralka, o wartości 100 (złoty),

18) zmywarka, o wartości 20 złotych,

o łącznej wartości 544999,55 złotych,

- w punkcie II ustalił, że w skład spadku po D. Z. wchodzi udział do 1/2 w przedmiotach majątkowych wymienionych w punkcie I. 1-18 postanowienia, o łącznej wartości 272499,78 złotych, a zatem udziały W. G. (1) oraz Gminy M. S. w spadku po D. Z. mają wartość po 136249,89 złotych, zaś udział Gminy M. S. z tytułu podziału majątku E. Z. (1) i D. Z. ma wartość 272499,78 złotych,

- w punkcie III dokonał podziału majątku wspólnego D. Z. i E. Z. (1) oraz działu spadku po D. Z. w ten sposób, że składniki opisane w punkcie I podpunkt 2, 4, 11-18 o łącznej wartości 28822 złotych przyznaje na wyłączną własność W. G. (1), a składniki opisane w punkcie I podpunkt 1, 3, 5-10, o łącznej wartości (...),55 przyznał na wyłączną własność Gminie M. S.,

- w punkcie IV ustalił, iż W. G. (1) poniosła wydatki na składniki spadku, w łącznej kwocie 39627,19 złotych,

- w punkcie V tytułem spłaty i rozliczenia wydatków, zasądził od Gminy M. S. na rzecz W. G. (1) kwotę 127.241,46 złotych płatną w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności,

- w punkcie VI oddalił wniosek w pozostałym zakresie,

- w punkcie VII nakazał W. G. (1) wydać na rzecz Gminy M. S., lokal mieszkalny przy ul. (...) w S. oraz samochód osobowy marki N. (...) rok produkcji 2001, o nr rejestracyjnym (...), w terminie 6 miesięcy, od dnia uprawomocnienia się postanowienia,

- w punkcie VIII koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie, w tym koszty zastępstwa prawnego każda ze stron ponosi we własnym zakresie,

- w punkcie IX nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie od wnioskodawczyni i uczestnika kwoty po 2.750,67 złotych, tytułem kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy oparł powyższe rozstrzygnięcie na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

W dniu 10 maja 2004 roku zmarła D. Z.. Postanowieniem z dnia 17 listopada 2004 roku Sąd Rejonowy w Szczecinie stwierdził, że spadek po niej, na podstawie ustawy nabyli wprost: mąż E. Z. (1) w udziale 8/16 części, matka S. G. w udziale 3/16 części, siostra W. G. (1) w udziale 5/16 części. Pomiedzy D. i E. Z. (1) istniał ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej. W dniu 9 lutego 2007r. zmarła S. G.. Spadek po niej na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 13 kwietnia 2007r., sygn. akt XI Ns 377/07 na podstawie ustawy nabyła wprost córka W. G. (1) w całości. W dniu 11 października 2008 roku zmarł E. Z. (1). Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 13 stycznia 2010r., sygn. akt II Ns 1588/09 spadek po nim, na podstawie ustawy nabyła w całości z dobrodziejstwem inwentarza Gmina M. S..

D. i E. Z. (1) nabyli do majątku wspólnego spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) w S., wchodzącego w skład zasobów mieszkaniowych Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S., Kw nr (...). Jego wartość wynosi 232000 złotych. D. i E. Z. (1) nabyli również do majątku wspólnego spółdzielcze własnościowe prawo do garażu murowanego nr (...) położonego w garażowcu o zabudowie szeregowej przy ulicy (...) w S. Kw nr (...). W/w budynek znajduje się na gruncie będącym w użytkowaniu wieczystym Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w S.. Wartość tego prawa wynosi 26000 złotych. D. i E. Z. (1) byli współwłaścicielami samochodu osobowego marki N. (...) z roku 2001, o nr rejestracyjnym (...). Po śmierci żony, z samochodu korzystał wyłącznie E. Z. (1), udostępniał go swojej znajomej – I. D.. W dniu 15 kwietnia 2008 roku samochód ten prowadzony przez I. D. uległ uszkodzeniu w wyniku zderzenia z innym pojazdem. Do chwili obecnej samochód jest uszkodzony i zaparkowany w garażu, będącym przedmiotem podziału. W dniu 15 września 2008 roku (...) SA skierowało do E. Z. (1) pismo z informacją o wypłacie odszkodowania z dobrowolnego ubezpieczenia autocasco w kwocie 6 678 złotych. Wartość samochodu według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, a cen obecnych wynosi 8200 złotych. Dnia 10 maja 2009 roku W. G. (1) opłaciła OC od tego samochodu w kwocie 547 złotych za okres od 11 maja 2009 roku do 10 maja 2010 roku.

W dniu 7 listopada 2002 roku D. Z. zawarła z Gminą M. S. umowę nieodpłatnego nabycie 74 udziałów w (...) spółce z o.o., o wartości po 500 złotych każdy, o łącznej wartości 37000 złotych oraz wszelkie prawa i obowiązki wynikające z tych udziałów. Dnia 22 września 2003r. D. Z. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w W. umowę przedwstępną sprzedaży 74 udziałów (...) sp. z o.o. z siedzibą w S. o wartości nominalnej 500 złotych. W § 4 umowy D. Z. zobowiązała się do sprzedaży 74 udziałów na (...) w zamian za cenę w łącznej wysokości 40709,50 złotych. Wskazana wyżej kwota miała być zapłacona w 2 turach: I w wysokości 38457,18 złotych w terminie 7 dni licząc od dnia, w którym stało się prawomocne orzeczenie sądu o zarejestrowaniu zastawów na udziałach oraz pozostałą część kwoty w wysokości 1747,58 złotych w terminie 7 dni od dnia zawarcia przyrzeczonej umowy sprzedaży udziałów lub uprawomocnienia się orzeczenia sądowego zastępującego odpowiednie oświadczenie woli sprzedawcy. Postanowieniem z dnia 24 października 2003 roku Sąd Rejonowy w Poznaniu, w sprawie o sygn. akt PO XVI NsRejZa. (...) z wniosku (...) S.A. z siedzibą w W. z udziałem D. Z. postanowił wpisać do rejestru zastawów 74 udziały każdy o wartości 500 złotych w (...) sp. z o.o. z siedzibą w S.. Jako najwyższą kwotę zabezpieczenia wpisano 42390,89 złotych. Pismem z dnia 1 marca 2010 roku firma (...) sp. z o.o. (następca (...) S.A.) poinformowała W. G. (1) o zamiarze podjęcia działań zmierzających do zaspokojenia roszczeń spółki. Pismem z dnia 15 marca 2010r. (...) sp. z o.o. złożyła W. G. (1) oświadczenie woli o przejęciu przez spółkę przedmiotu zastawu rejestrowego w postaci 74 udziałów w spółce (...) sp. z o.o. w S., zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 roku o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów. Ponadto poinformowała, że pozostała kwota pieniędzy w wysokości 1 747,58 złotych zostanie przesłana niezwłocznie na rachunek bankowy, który zostanie wskazany na podstawie zgodnego oświadczenia woli złożonego przez W. G. (1) we współdziałaniu z Gminą M. S.. Małżonkowie posiadali jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych P.. Na dzień 10 maja 2004 roku

stan tych funduszy był następujący: jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie wspólnym D. i E. Z. (1) w (...) S.A. w ilości 1 673,69 sztuk po 131,08 złotych sztuka, o łącznej wartości 219387,29 złotych; jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie D. Z. w P. (...) (P. Zrównoważony) PAK w ilości 48,905 sztuk po 131,08 złotych sztuka, o łącznej wartości 6410,47 złotych; jednostki uczestnictwa zgromadzone na koncie E. Z. (1) w P. (...) (P. Obligacji (...)) w ilości 6,623 sztuk po 30,49 złotych sztuka, o łącznej wartości 201,94 złotych. Ponadto małżonkowie Z., według stanu na dzień śmierci żony posiadali: środki pieniężne na rachunku w USD E. Z. (1) w (...) S.A., II Oddział w S. o nr 88-1240- (...) - (...) - 0000- (...) - (...) w kwocie 951,48 USD, tj. równowartości 3703,54 złotych; środki pieniężne na rachunku wspólnym D. i E. Z. (1) w (...) S.A., II Oddział w S. o nr 09-1240- (...) - (...) - 0000- (...) - (...) w kwocie 46273,73 złotych. W (...) S.A. według stanu na dzień 10 maja 2004r. na rachunku papierów wartościowych E. Z. (1) zapisanych było 10 akcji spółki (...) S.A., o łącznej wartości rynkowej 10,30 złotych. Obecnie akcje spółki (...) są wycofane z obrotu giełdowego giełdowego i ich wartość wynosi 0 złotych. W (...) Towarzystwie Funduszy Inwestycyjnych S.A. na dzień 26 października 2010 roku D. i E. Z. (1) nigdy nie widnieli w bazie danych osobowych uczestników funduszy inwestycyjnych otwartych i zarządzanych przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. (...) wspólny D. i E. Z. (1) o nr (...) prowadzony w I Oddziale banku (...) S.A. został zamknięty przez D. Z. w dniu 14 listopada 2003 roku. Na dzień 10 maja 2004 roku I Oddział banku (...) S.A. w S. nie prowadził rachunków bankowych na nazwisko D. Z., E. Z. (1), ani rachunków wspólnych na rzecz tych osób. Saldo rachunku E. Z. (1) nr (...) na dzień 23 lutego 2009r wynosiło 0 złotych. Rachunek ten został otwarty 14 czerwca 2004 roku. Rachunek nr (...) był rachunkiem technicznym, służącym tylko do rozliczeń operacji związanych z masą spadkową po D. Z.. W VII Oddziale banku (...) S.A. w S. w dniu 10 maja 2004 roku nie był prowadzony na rzecz D. Z. żaden rachunek indywidualny ani wspólny. Do rachunku nr (...) prowadzonego na rzecz E. Z. (1) bank (...) wydał kartę (...) o nr (...), której saldo na dzień 11 października 2008 roku wynosiło 0 złotych. W okresie od 10 maja 2004 roku do dnia 16 listopada 2011 roku D. i E. Z. (1) nie posiadali rejestrów oraz certyfikatów w funduszach inwestycyjnych zarządzanych przez (...) S.A. D. i E. Z. (1) posiadali łącznie 3 książeczki oszczędnościowe o nr (...), (...) i (...), które zostały zlikwidowane w dniu 9 marca 2000 roku. W II Oddziale w T. prowadzony był rachunek o nr (...). Był to rachunek wspólny S. G. i D. Z.. Na wskazanym wyżej rachunku na dzień 10 kwietnia 2004 roku widniała kwota 2 468,40 złotych. W okresie od 10 kwietnia 2004 roku do 4 sierpnia 2008 roku wpływy na ten rachunek pochodziły tylko z emerytury S. G.. Faktycznie nie były tam nigdy gromadzone środki finansowe D. Z.. Pieniądze z tytułu renty rodzinnej za okres od dnia 10 maja 2004 roku do dnia 30 czerwca 2004 roku zostały przekazane na adres domowy E. Z. (1) z uwagi na zamknięcie rachunku bankowego o nr (...).

W okresie od 10 maja 2004 roku (data zgonu D. Z.) do 11 października 2008 roku (data śmierci E. Z. (1)) E. Z. (1) samodzielnie dysponował całym majątkiem, zgromadzonym w trakcie trwania związku małżeńskiego. W tym okresie zużył na własne potrzeby oszczędności z małżeństwa oraz pozaciągał kredyty. Samodzielnie uiszczal również koszty, związane z eksploatacją mieszkania, garażu i samochodu. W okresie od dnia 30 stycznia 2007 roku do dnia 9 maja 2008 roku E. Z. (1) zawarł 5 umów pożyczek. Po śmierci żony, E. Z. (1) dokonał umorzenia wszystkich (za wyjątkiem P. (...)) jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych. Środki te w kwocie w kwocie 200.000 złotych zostały zainwestowane w zakup jednostek uczestnictwa programu oszczędnościowo-ubezpieczeniowego P. prowadzonego przez (...) S.A. Polisa ta została zrealizowana w dniach 9 lutego 2007 roku i 31 stycznia 2008 roku na łączną kwotę 188548,77 złotych. Środki zgromadzone na rachunkach wypłacane były przez E. Z. (1), głównie poprzez wypłaty kartą Maestro, płatności dokonywane kartą oraz wypłaty gotówkowe. Wpływy na rachunek pochodziły z emerytury E. Z. (1). W okresie od 10 maja 2004 roku do 11 października 2008 roku łączne wydatki na opłatę czynszu, energii, funduszu remontowego, garażu i usług (...) S.A. były wyższe niż wpływy z emerytury w tym okresie. Pozostałe jego wydatki finansowane były poprzez stopniowe upłynnianie aktywów.

Małżonkowie Z. posiadali również przedmioty wyposażenia mieszkania: telewizor o wartości 85 złotych, wersalkę o wartości 120 złotych, dwa fotele o wartości 100 złotych, regał o wartości 220 złotych, łóżko i dwa stoliki nocne o wartości 260 złotych, lodówkę o wartości 120 złotych, szafki kuchenne o wartości 150 złotych, pralkę o wartości 100 złotych, zmywarkę o wartości 20 złotych.

Od momentu śmierci E. Z. (1) wyłącznie W. G. (1) ponosiła nakłady na przedmioty stanowiące współwłasność stron, tj. opłaty za ubezpieczenie lokalu mieszkalnego, opłaty eksploatacyjne uiszczone za lokal mieszkalny, na fundusz

remontowy, za garaż, za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności, za ubezpieczenie OC samochodu osobowego, w wysokości, łącznie 39627,19 złotych. W 2015 roku W. G. (1) zawarła z (...) SA umowę ubezpieczenia mieszkania przy ulicy (...) w S. ze składką 308 złotych, w 2014 roku - 296 złotych, w 2013 roku - 299 złotych, w 2012 roku - 302 złotych, w 2011 roku - 302 złotych, w 2010 złotych - 275 złotych, w 2009 roku - 274 złotych. W okresie od 11 października 2008r do 30 listopada 2010 roku W. G. (1) wpłaciła na konto Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. z tytułu opłat za lokal mieszkalny kwotę 6.804,85 złotych na którą to kwotę składały się: opłata eksploatacyjna w kwocie 4389,22 złotych oraz z tytułu funduszu remontowego w kwocie 2415,63 złotych. Z tytułu opłat za garaż nr (...) położony przy ulicy (...) w S. W. G. (1) uiściła kwotę 1867,64 złotych. Nadto w dniu 30 czerwca 2009 roku W. G. (1) uiściła na konto spółdzielni kwotę 559,26 złotych z tytułu przekształcenia gruntu z prawa wieczystego użytkowania we własność. Łączna kwota wpłacona przez W. G. (1) w okresie od 11 października 2008 roku do 30 listopada 2010 roku wyniosła 9231,75 złotych. W okresie od 1.12.2010 roku do 31.03.2014 roku W. G. (2) wpłaciła do spółdzielni mieszkaniowej kwotę 14770,80 złotych (z tytułu opłat eksploatacyjnych 10618,27 złotych, z tytułu funduszu remontowego 4152,53 złotych). Z tytułu opłat za garaż w tym okresie wpłaciła 2967,42 złotych. Łącznie 17738, 22 złotych. W okresie od 1 kwietnia 2014 roku do 31 stycznia 2015 roku W. G. (2) wpłaciła do spółdzielni mieszkaniowej kwotę 3583,38 złotych, z tytułu opłat eksploatacyjnych 2540,08 złotych, z tytułu funduszu remontowego 1043,30 złotych, za garaż 775,01 złotych. Łącznie wpłaciła 4358,39 złotych. W okresie od 1 lutego 2015 roku do 18 czerwca 2015 roku W. G. (2) wpłaciła do spółdzielni mieszkaniowej kwotę 1791,05 złotych, z tytułu opłat eksploatacyjnych 1269,40 złotych, z tytułu funduszu remontowego 521,65 złotych, za garaż 404,85 złotych. Łącznie wpłaciła 2195,90 złotych. Po śmierci E. Z. (1) W. G. (1) uiściła na rzecz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwoty w łącznej wysokości 802,80 złotych tytułem opłat za wykorzystaną energię elektryczną.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał wniosek o podział majątku i dział spadku za zasługujący na uwzględnienie co do zasady.

Jak podkreślił Sąd Rejonowy - stan faktyczny w sprawie był sporny, wnioskodawczyni przez cały czas trwania postępowania kwestionowała prawdziwość informacji udzielanych przez banki i biura maklerskie, podejrzewając, że zatajają one część majątku spadkowego. Jej zarzuty w toku postępowania nie potwierdziły się. Kluczowym zagadnieniem było ustalenie składu i wartości majątku małżonków Z. oraz spadku po D. Z., na dzień jej śmierci tj. 10 maja 2004 roku. Przedmiotem tego postępowania nie było ustalenie składu i wartości spadku po E. Z. (1), według stanu na dzień jego śmierci, gdyż sprawa ta nie dotyczyła działu spadku po nim (Gmina jest jedynym spadkobiercą). Istotnym było, że po śmierci żony E. Z. (1) samodzielnie dysponował składnikami majątku i samodzielnie zużył aktywa finansowe i doprowadził do utraty wartości pojazdu. Te okoliczności nie były kwestionowane, jak również, że w chwili obecnej istniejącymi składnikami spadku są jedynie: mieszkanie wraz z wyposażeniem, garaż i uszkodzony samochód.

Sąd Rejonowy ustalił, że majątek małżonków Z., na dzień śmierci D. Z. posiadała wartość 544999,55 złotych. W skład spadku po D. Z. weszły zatem udziały do 1/2 w tym majątku, o łącznej wartości 272499,78 złotych. Udziały W. G. (1) i Gminy M. S. w spadku po D. Z. mają wartość po 136249,89 złotych, zaś udział Gminy M. S. z tytułu podziału majątku wspólnego ma wartość 272499,78 złotych.

Sąd Rejonowy wskazał, że ze względu na fakt, iż ustanie wspólności ustawowej pomiędzy małżonkami nastąpiło przed wejściem w życie nowelizacji kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dokonanej na mocy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku, gdyż małżeństwo ustało z chwilą śmierci D. Z. - 10 maja 2004 roku, zastosowanie znajdą przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie w/w. przepisów nowelizujących, tj. przepisy art. 42 k.r.o., art. 210 k.c., art. 32 k.r.o., art. 43 k.r.o., art. 45 § 1 k.r.o., art. 46 k.r.o. oraz art. 688 k.p.c. do działu spadku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zniesienia współwłasności. Również wniosek, co do działu spadku po D. Z., Sąd Rejonowy uznał za zasadny w świetle art. 1035 k.c., (art. 210 k.c.), art. 1037 § 1 k.c., art. 212 § 1 k.c., art. 922 § 1 i 2 k.c.

Wartość prawa do lokalu mieszkalnego, wyposażenia mieszkania, garażu i samochodu, Sąd R. w oparciu o opinie biegłych. Opinie te zostały sporządzone prawidłowo, a wyceny tych składników nie były zakwestionowane przez żadną ze stron. Odnośnie posiadanych przez D. i E. Z. (2) rachunków bankowych i zgromadzonych na nich środków

pieniężnych oraz funduszy inwestycyjnych, Sąd Rejonowy opierał się na informacjach uzyskanych od banków, towarzystw funduszy inwestycyjnych oraz na opinii biegłego z zakresu bankowości. Uznał, że sporządzona przez biegłego opinia jest jasna, kompletna i rzetelna. Biegły w uzupełniającej opinii szczegółowo odniósł się do zastrzeżeń zgłoszonych przez wnioskodawczynię oraz wyjaśnił zawarte w niej wątpliwości. Sąd ustalił zatem, że w skład majątku wspólnego nie wchodziły 74 udziały pracownicze w (...) sp. z o.o., a jedynie wierzytelność wobec (...) sp. z o.o. o zapłatę reszty ceny za sprzedane udziały, w kwocie 1747,58 złotych. Ustalił, że D. Z. przed śmiercią zawarła przedwstępną umowę sprzedaży wskazanych wyżej udziałów na rzecz (...) S.A. za cenę 40709,50 złotych. Na podstawie tej umowy Sąd Rejonowy w Poznaniu w dniu 24 października 2003 roku wpisał do rejestru zastawu 74 udziały w (...) sp. z o.o., a (...) S.A. dokonała zapłaty na rzecz D. Z. 95% ceny zgodnie z § 5 wskazanej wyżej umowy. Pozostała część pieniędzy w kwocie 1747,58 złotych miała być zapłacona w terminie 7 dni od dnia zawarcia przyrzeczonej umowy lub uprawomocnienia się orzeczenia sądowego zastępującego odpowiednie oświadczenie woli sprzedawcy. Zgodnie z § 13 (i) umowy zaspokojenie wierzytelności zabezpieczonej zastawem rejestrowym może nastąpić przez przejęcie przez (...) udziałów na własność po cenie określonej w umowie. Po śmierci D. Z. następcą (...) S.A. spółka (...) sp. z o.o. poinformowała wnioskodawczynię o podjęciu działań zmierzających do zaspokojenia roszczeń wynikających z zastawu rejestrowego, a następnie złożyła oświadczenie woli o przejściu na własność 74 udziałów w spółce na podstawie art. 22 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 roku o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów. Mając na uwadze treść tego przepisu Sąd Rejonowy wskazał, iż następcą prawnym (...) S.A. mógł złożyć oświadczenie woli o przejściu na własność 74 udziałów pracowniczych co skutkowało tym, że udziały te nie wchodziły w skład majątku wspólnego oraz w skład spadku po D. Z.. W skład majątku wspólnego wchodzi pozostała do zapłaty kwota pieniężna w wysokości 1.747,58 złotych. Przy ustaleniu, co wchodzi w skład spadku nie bez znaczenia był też fakt, że spadkodawczyni otrzymała już 95 % należności za te udziały. Sąd Rejonowy miał na uwadze, że w dniu 10 maja 2004 roku D. Z. była współwłaścicielem wraz ze S. G. rachunku nr (...), którego saldo na ten dzień wynosiło 2468,40 złotych. Środków tych nie ujęto w zestawieniu aktywów małżonków przyjmując, iż współwłasność miała charakter techniczny, a właścicielem środków była S. G..

Sąd Rejonowy dokonał podziału majątku wspólnego i działu spadku przyznając poszczególne składniki majątkowe na wyłączną własność odpowiednio wnioskodawczyni lub uczestnik, mając na względzie zgodne wnioski stron. Sąd Rejonowy miał na uwadze, że zgromadzone przez małżonków środki pieniężne i jednostki uczestnictwa w funduszach zostały prawie w całości rozdysponowane przez E. Z. (1) po śmierci żony. Sąd Rejonowy uznał, że spadkobiercy E. Z. (1), należy przyznać skutek podziału majątku, te składniki, które zostały przez niego zużyte, tj. zasoby finansowe i samochód. Co do wierzytelności z tytułu sprzedanych udziałów w (...), przyznał je na rzecz wnioskodawczyni. Skoro kwestionuje ona skuteczność przejścia prawa własności tych udziałów i występuje o przyznanie dywidend, to będzie miała możliwość dochodzenia swoich roszczeń z tego tytułu. Gmina nie żądała przyznania jej wierzytelności, nie kwestionowała skuteczności przejścia własności tych udziałów i nie domagała się dalszych ustaleń w tym przedmiocie, a zatem brak było podstaw do przyznania jej tego składnika,

Sąd Rejonowy podkreślił, że wartość udziału przypadająca na wnioskodawczynię wynosiła 136.249,89 złotych, natomiast wartość przyznanych na jej wyłączną własność składników majątkowych 28.822 złotych. Z kolei wartość udziałów Gminy wynosiła 272.499,78 złotych, a składniki jej przyznane 516.177,55 złotych. Miał na uwadze, że od śmierci E. Z. (1) wyłącznie wnioskodawczyni ponosiła nakłady na przedmioty stanowiące współwłasność stron w wysokości łącznie 39.627,19 złotych. Dokonując wzajemnego rozliczenia stron Sąd Rejonowy ustalił, że pozostała do zapłaty od uczestniczki na rzecz wnioskodawczyni kwota wynosi 127241,46 złotych. Jednocześnie na podstawie art. 212 § 3 k.c. ustalił 6 - miesięczny termin spłaty od dnia uprawomocnienia się postanowienia, mając na uwadze, że spłata winna nastąpić w rozsądnym terminie przy uwzględnieniu potrzeb obu stron postępowania. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c.

Oddalając wniosek w pozostałym zakresie Sąd Rejonowy wskazał, że nie wszystkie wskazane przez wnioskodawczynię składniki majątkowe wchodziły w skład majątku wspólnego, a w konsekwencji w skład spadku po D. Z.. Co do roszczenia o zasądzenie na rzecz wnioskodawczyni kosztów zarządu majątkiem spadkowym stwierdzić należy, że są one niezasadne, gdyż nie zawierała ona z uczestniczką żadnych umów dotyczących odpłatnego zarządu majątkiem, korzystała w pełni samodzielnie i swobodnie ze składników spadku a nadto swoim działaniem przedłużała znacznie

postępowanie o dział spadku, co powodowało dalszą możliwość nieskrepowanego korzystania z nieruchomości w sposób dowolny. Sąd R. kolejne wniosku dowodowe W. G. (1) o zwracanie się z ponownymi pismami do banków (...), gdyż skład spadku został ustalony w sposób kompletny.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. Nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciążono uczestników po połowie, o czym orzeczono zgodnie z art. 113 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Apelację od powyższego postanowienia wniosła wnioskodawczynie zaskarżając je w części - co do punktów I ppkt 5, I ppkt 7, I ppkt 8, II, III, V. Apelująca wniosła o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku zgodnie z żądaniem.

Kwestionowanemu orzeczeniu zarzuciła:

- błędy rachunkowe w wartości przyznanych na wyłączną własność wnioskodawczynie składników majątkowych w wysokości 28.822,00 złotych i automatycznie w całym dziale spadku;
- wadliwe ustalenie stanu faktycznego w porównaniu do przeprowadzonych dowodów i przyjęcie w postanowieniu - pkt I ppkt 5, 7 i 8, wartości składników majątkowych odkupionych przed dokonaniem działem spadku, wg wartości na dzień śmierci zamiast wg wartości na dzień odkupienia, które to wartości wykazał (...) w piśmie z 16.11.2011 roku oraz Bank (...) S.A. i w konsekwencji zaniżenie łącznej masy spadkowej;
- naruszenie art. 233 § 2 k.p.c., poprzez swobodną ocenę dowodów doprowadzono do przekształcenia jej w dowolną w odniesieniu do rachunku (...);
- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez wadliwe sporządzenie uzasadnienia postanowienia, w tym wpisanie na s. 23 łącznej kwoty pozostałej do zapłaty od uczestniczki na rzecz wnioskodawczynie w wysokości 127.241,46 złotych, nie dając możliwości prześledzenia toku rozumowania Sądu Rejonowego do określenia przyznanej kwoty 127.241,46 złotych; która w żaden sposób nie odpowiada przydzielonej masie spadkowej przez sąd w wysokości 136.249,89 złotych oraz ułamkowej (1/4) części z poniesionych przez wnioskodawczynię łącznych nakładów w wysokości 39.627,19 złotych.

W uzasadnieniu apelacji skarżąca podniosła, iż Sąd Rejonowy przyjął, że wartości składników przyznanych na własność wnioskodawczynie wynosi 28.822 złotych, co mija się z prawdą, bo suma wymienionych składników wynosi 28.922,58 złotych. Wedle Sądu Rejonowego łączna wartość składników majątkowych wynosi 544.999,55 złotych, gdy tymczasem z podsumowania wnioskodawczynie wynika, że faktycznie wynosi 545.099,52 złotych. Dalej apelująca zarzuciła, że sąd meriti w zaskarżonym postanowieniu przyjął wartość jednostek uczestnictwa w fundach nie uwzględniając tego, że z dowodów znajdujących się na kartach 105-106 i 347-351, jest informacja o odkupieniu jednostek. Przy przyjęciu wartości z odkupienia środków (k. 347-348), łączna wartość majątku D. i E. Z. (1) wynosi 574.735,43 złotych, z tego wartość udziałów Gminy M. S. 287.367,72 złotych, a wnioskodawczynie 143.683,86 złotych., Zarzuciła, że nie wyjaśniono, w jakiej wysokości kwotę nakładów zasądzono od uczestniczki na rzecz wnioskodawczynie, lecz podano łącznie, że pozostaje do zapłaty od uczestniczki na rzecz wnioskodawczynie 127.241,46 złotych. Ustalona na str. 22 uzasadnienia wartość udziału przypadająca na wnioskodawczynię 136.249,89 złotych pomniejszona o przyznane na wyłączną własność wnioskodawczynie składniki majątkowe, według wyliczenia Sądu daje kwotę 107.427,89 złotych. Z przyznanej kwoty 127.241,46 złotych odejmując 107.427,89 złotych, pozostaje 19.813,57 złotych. Wnioskodawczynie dodaje kwotę, którą bank wypłacił 07.10.2008 roku, o czym zgłosiła do protokołu w dniu 11.01.2011 roku - 11.568,43 złotych. Tak, więc wnioskodawczynie wykazała, iż nie może prześledzić toku rozumowania Sądu do określenia przyznanej kwoty 127.241,46 złotych.

Jednocześnie apelująca podniosła, że sąd w korespondencji z bankiem nie wyegzekwował ani od II Oddziału Banku (...) S.A. ani od Centrali Banku, stanu tego rachunku na dzień śmierci i historii tego rachunku, o co wnioskowała wnioskodawczynie składając dowody istnienia tego rachunku ((...))u z 06.07.2004 roku k. 185; pismo z banku z dnia 08.04.2004 roku k. 400; odpowiedź ZUS k. 245) na podstawie oświadczenia E. Z. (1) do akt sprawy ZUS,

potwierdzającą, że rachunek ten istniał. Co do dowodu na k. 229 formularz zlecenia wskazała, że przywołany został błędnie, bowiem zlecenie nie wymienia żadnego numeru rachunku a dotyczy wykonanej 14.07.2008 roku „Aktualizacji danych do wszystkich kont” czyli wszystkich rachunków i stanowi wyłącznie dowód, że w dniu realizacji zlecenia istniały w VII Oddziale Banku (...) S.A. w S. przy ul. (...) rachunki funduszy inwestycyjnych, które do dzisiaj nie zostały ujawnione. Dowodzone dwa fundusze E. Z. (1) już nie istniały, bo zostały odkupione, a P. (...) był własnością wyłącznie D. Z. - regulamin. Wskazała, że Sąd Rejonowy przywołując ten dowód, sam zaprzeczył swoim twierdzeniom w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że ustalił wszystkie rachunki. Przywołany formularz zlecenia wnioskodawczyni zgłosiła jako dowód w sprawie. Podała, że również Centrala Banku w piśmie z 11. 03.2013 roku (K 569) informowała, iż E. Z. (1) posiadał w systemie bankowym trzy numery identyfikacyjne tzw. CIS a więc kilka rachunków. Sąd nigdy nie wyegzekwował przypisania rachunków bankowych do tych numerów CIS.

Następnie apelująca podniosła, że na stronie uzasadnienia postanowienia omówiono „saldo rachunku E. Z. (1) (...)” przytaczając 14 dowodów, jednak 12 dowodów nie dotyczy tego rachunku, natomiast Sąd Rejonowy nie przytacza dowodów wydanych E. Z. (1) przez Bank z informacją: Lista dostępnych rachunków, na których jest zapis, iż ten rachunek był D. Z. (K-311 i K-312) oraz z uzupełnionej opinii biegłego (K-432-458). Pozostałe przypadki dowolnej oceny dowodów, zdaniem skarżącej to, nietrafne przywołanie przez Sąd dowodów w sprawie, i tak str.6 - pismo z 27.02.2009 roku nie stanowi dowodu w sprawie przejęcia udziałów, str.7- dowód z opinii biegłego K-370, uzupełnienia opinii K 432-459 a brak przywołania dowodu z przesłuchania biegłego, str. 8 i 9 - Sąd podał informacje o rachunku w I Oddziale (...) zamkniętym w 14 listopada 2003r. oraz o I Oddziale Banku (...) S.A. łącząc to w jeden akapit, a przecież to dwa różne banki, oznaczone tylko, jako pierwsze oddziały; str. 11-Sąd podaje dowód K 410 -411 historia operacji na rachunku (dotyczy (...) S. G. a faktycznie w aktach to są awiza (była zmiana numeracji kart) obecnie powinny być podane dowody K- (...) wyciąg z konta zał. 2 do mojego pisma z 11.02.2012r. (K-395) i K-401 zał. 3 do tego pisma, ale to tylko wyciągi a historia jest na K-152 lub K 279-303.

Dodatkowo podniosła, że już 10.01.2011 roku w piśmie (k. 166-168) wnioskowała, aby kolejne wystąpienia z zapytaniami kierowane do instytucji finansowych były indywidualne, tj. nawiązywały do wystąpienia Sądu i odpowiedzi nadesłanej przez adresata pisma. Czyli winny wskazywać, co kwestionuje Sąd, czego dodatkowo żąda. Wnioskodawczyni śledziła korespondencje prowadzoną przez Sąd i każdorazowo, do czego zobowiązywał ją art. 230 k.p.c., wypowiadała się, co do twierdzeń zawartych we wpływających pismach czy na podstawie znanych faktów i dołączała posiadane dowody w sprawie, co podkreślała w pismach. Sąd jednak stosował szablon rozsyłany wielokrotnie do adresata, czego efektem było uzyskiwanie odpowiedzi nie na temat. Dalej zarzuciła, że sąd nie wymienił w uzasadnieniu, które składniki majątkowe nie wchodziły do majątku wspólnego i jest to błąd, bo była wspólność majątkowa i nie daje możliwości prześledzenia toku rozumowania Sądu Rejonowego. W ocenie apelujące w omawianym postanowieniu nie udało się Sądowi ustalić wszystkich składników majątkowych w instytucjach finansowych, pomimo dowodów w sprawie i dlatego na ostatnim posiedzeniu Sądu musiała zmienić wniosek, co do przyznania jej składników majątkowych z uwagi na ewentualne czekające ją dopłaty, zaś opinia biegłego nie wyjaśniła nic więcej, poza znanymi składnikami majątkowymi a biegły nawet dwukrotnie zeznając do protokołu nic nie wyjaśnił i nie zakończono wniosków z przesłuchań.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni częściowo doprowadziła do zmiany zaskarżonego postanowienia.

Przechodząc do oceny prawidłowości zaskarżonego orzeczenia wyjaśnienia nade wszystko wymaga, iż w świetle ugruntowanego stanowiska prezentowanego w orzecznictwie, gdy w skład spadku wchodzi udział spadkodawcy w majątku objętym małżeńską wspólnością ustawową, do dokonania działu spadku niezbędne jest uprzednie albo jednoczesne z działem spadku połączone w tym samym postępowaniu (zgodnie z art. 689 k.p.c.), przeprowadzenie podziału majątku wspólnego, chyba że zapadł już prawomocny wyrok rozstrzygający o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o żądaniach zwrotu wydatków, nakładów i innych świadczeń z majątku wspólnego na majątek odrębny lub odwrotnie, albo że częściowy dział spadku nie dotyczy udziału spadkodawcy w majątku wspólnym (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 1972 roku, III CZP 100/71, OSNC

1972, nr 7-8, poz. 129, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1998 roku II CKU 56/98, LEX nr 465995 oraz z dnia 15 grudnia 1959 roku, IV RC 872/59, OSNPG 1960, nr 7, poz. 24). Innymi słowy, sąd nie może dokonać działu spadku, jeżeli nie doszło do podziału majątku dorobkowego między spadkobiercami a małżonkiem spadkodawcy. Jest to o tyle zrozumiałe, iż brak rozstrzygnięcia w tym zakresie, w zasadzie uniemożliwia prawidłowe ustalenie przez sąd spadku - stosownie do dyspozycji art. 684 k.p.c. - składu i wartości spadku.

W świetle powyższych rozważań oraz niekwestionowanej okoliczności niedokonania uprzednio podziału majątku wspólnego małżonków D. Z. i E. Z. (1), dokonując w niniejszej sprawie działu spadku po zmarłej D. Z., rzeczą sądu było jednocześnie z działem spadku dokonanie podziału majątku dorobkowego małżonków. Co też jak wskazuje lektura zaskarżonego orzeczenia sąd pierwszej instancji uczynił, albowiem ustalił skład majątku wspólnego małżonków istniejący na dzień ustania ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej.

Wadliwie jednak w przekonaniu Sądu Odwoławczego ustalona została wartość niektórych składników majątku wspólnego, tj. jednostek uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych oraz środków zgromadzonych na rachunku walutowym E. Z. (1).

Stosownie do dyspozycji przepis art. 684 k.p.c., skład i wartość spadku ulegającego podziałowi ustala sąd. Punktem wyjściowym rozstrzygnięcia w przedmiocie działu spadku jest ustalenie składu i wartości ulegającego podziałowi spadku, gdyż od prawidłowego ustalenia tych elementów zależy określenie wartości udziałów poszczególnych spadkobierców, mogące mieć wpływ na układ sched spadkowych tych spadkobierców, a ponadto decydujące o wysokości przysługujących spadkobiercom spłat lub dopłat. Te dane ustala sąd z urzędu i choć oczywistym jest, iż czyni to w oparciu o materiał dowodowy zaoferowany mu przez uczestników postępowania, to jednak nie może oprzeć się w tym przedmiocie wyłącznie na zgodnym nawet oświadczeniu wszystkich uczestników i ich stanowisko nie jest dla niego wiążące w tym zakresie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z 18 maja 2006 roku, IV CZ 34/06, Legalis 174363). Spadek stanowi ogół majątkowych praw i obowiązków zmarłego (art. 922 § 1 k.c.), skoro zaś otwiera się z chwilą śmierci spadkodawcy (art. 924 k.c.), to według tej daty określa się stan spadku i według tego stanu nabywa spadkobierca spadek (art. 925 k.c.). W orzecznictwie przyjmuje się w związku z tym, że sąd ustala skład i wartość majątku spadkowego, mając na względzie jego stan z chwili otwarcia spadku – którym zgodnie z art. 924 k.c. jest dzień śmierci spadkodawcy, a jego wartość według cen z chwili orzekania (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2016 roku, V CSK 254/15, LEX nr 2032329).

Podobnie rzecz się ma przy podziale majątku wspólnego, którego ustalenie następuje wedle stanu istniejącego w chwili ustania wspólności majątkowej (w tym przypadku w dacie śmierci jednego z małżonków), a przy uwzględnieniu jego wartości z dnia dokonywania podziału (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015 roku, II CSK 322/14, LEX nr 1665584). Mieć przy tym jednak należy na uwadze, iż jak trafnie zauważono w orzecznictwie, zasadą wyprowadzaną z treści art. 1038 § 1 k.c. w zw. z art. 46 k.r.o. i art. 684 k.p.c. jest obowiązek objęcia podziałem składników majątku wspólnego, które należały do tego majątku w chwili ustania wspólności i istnieją nadal w momencie dokonywania podziału (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 1989 roku, III CZP 52/89, OSNCP 1990, nr 4-5, p. 60 i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1994 roku, III CZP 41/94, Lex nr 9107). W związku z tym przyjmuje się, że w wypadku, kiedy obojgu byłym małżonkom przysługiwał udział w danym składniku majątkowym, a składnik ten został zbyty przed dokonaniem podziału majątku wspólnego, to jego wartość określona być powinna według stanu rzeczywistego z dnia zbycia (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2013 roku, II CSK 349/12, LEX nr 1665584).

W świetle powyższego należy przyjąć, że o ile co do zasady sąd winien był w tym postępowaniu ustalić skład i wartość majątku wspólnego małżonków W. i E. Z., a w konsekwencji skład i wartość spadku po E. Z. (1), wedle stanu istniejącego w dacie ustania wspólności majątkowej małżeńskiej i cen istniejących w dacie orzekania, to jednak reguła ta znajdować mogła zastosowanie tylko co do tych składników majątku, które nie zostały uprzednio zbyte. Co zaś się tyczy składników majątkowych zbytych w okresie od dnia ustania wspólności majątkowej małżeńskiej do dnia orzekania przez sąd w przedmiocie podziału majątku wspólnego i działu spadku, ich wartość winna być ustalona wedle realnej ceny, za jaką składniki te zostały zbyte.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż wadliwym było ustalenie przez sąd pierwszej instancji w punktach I.5 oraz I. 7 wartości jednostek uczestnictwa zgromadzonych na koncie wspólnym małżonków w (...) S.A. oraz na koncie D. Z. w P. (...) (P. Zrównoważony) PAK, wedle ich wartości z dnia ustania wspólności majątkowej małżeńskiej (co notabene i tak było wadliwe, gdyż ustalenie wartości następuje cen z daty orzekania), a nie wedle realnej ich ceny zbycia. Z pisma Banku (...) S.A wynika, że jednostki w fundusz (...) S.A. zostały odkupione w sierpniu 2005 roku (k. 105). Z kolei z pisma P. (...) wynika, że wypłacona cena odkupienia jednostek zgromadzonych na tym fundusz wynosiła 248.949,23 złotych (vide k. 242) i taką też wartość tegoż składnika majątkowe należało przyjąć na potrzeby tego postępowania. Z kolei wartość jednostek uczestnictwa widniejących na koncie D. Z. w P. (...) (P. Zrównoważony) PAK, odkupionych w dniu 1 lipca 2005 roku, należało ustalić na kwotę 227.50 złotych (vide k. 343). Z kolei co do środków zgromadzonych rachunku walutowym E. Z. (1) o nr 88-1240- (...) - (...) - 0000- (...) - (...) w kwocie 963,91 USD należy zauważyć, że pieniądze te podjęte zostały w dniu 25 lipca 2005 roku (k. 1125), co biorąc pod uwagę kurs odkupu walut obowiązujący w tym dniu w banku (...) S.A. pozwalało na ustalenie, że wartość tego składnika majątkowego wynosić winna 3.751,92 złotych.

Zważając na powyższe Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżone postanowienie w zakresie jego pkt I.5. poprzez ustalenie, że wartość ujętego w tym punkcie składnika majątkowego wynosi 248.949,23 złotych, a nie jak ustalił sąd pierwszej instancji 219.387,29 złotych. Z kolei w zakresie pkt I. 7 ustalono, że wartość ujętego w tym punkcie składnika majątkowego wynosi 227,50 złotych, a nie jak ustalił Sąd Rejonowy 201,94 złotych. Odnośnie zaś środków na rachunku walutowym ustalono, że wartość składnika majątkowego ujętego w pkt I.8 wynosi 3.751,92 złotych, a nie jak przyjęto 3.703,54 złotych.

Powyższa zmiana, przy uwzględnieniu wskazywanego przez apelującą błędu rachunkowego popełnionego przez Sąd Rejonowy (nie uwzględniono wartości jednego z wymienionych w punkcie I. sentencji składnika majątkowego o wartości 100 złotych), skutkowałą koniecznością zmiany zaskarżonego orzeczenia także w zakresie dotyczącym ustalenia wartości majątku wspólnego małżonków D. i E. Z. (1). Wartość ta, przy uwzględnieniu powyższych kwot oraz wartości wszystkich wymienionych w punkcie I. podpunktach 1 – 18 sentencji postanowienia składników majątkowych, winna bowiem wynosić łącznie 574.735,43 złotych, a nie jak ustalił to sąd pierwszej instancji - 544.999,55 złotych. W rezultacie jednocześnie koniecznym okazało się również zmodyfikowanie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II. postanowienia, tj. dotyczącym wartości udziału D. Z. w składnikach majątku wspólnego, który winien wynosić 282.367,71 złotych (574.735,43 złotych : 2), a nie jak ustalono na gruncie zaskarżonego orzeczenia - 272.499,78 złotych. Nadto w rezultacie inna jest wartość udziałów wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania w spadku po D. Z., które winny wynosić 143.683,85 złotych (282.367,71 złotych : 2), nie zaś jak ustalił Sąd Rejonowy - 136.249,89 złotych.

Odpowiedniej modyfikacji podlegało także rozstaniecie zawarte w punkcie III. sentencji odnośnie ustalonej wartości składników majątkowych, jakie w wyniku dokonanego podziału majątku wspólnego oraz działu spadku przypadły poszczególnym uczestnikom postępowania, przy przyjęciu, iż zastosowany przez Sąd I instancji sposób podziału nie był już na etapie postępowania odwoławczego kwestionowany ani przez apelującą ani przez uczestniczkę postępowania. Mając zatem na uwadze, iż wnioskodawczyni przyznano na wyłączną własność składniki opisane w punkcie I podpunktach 2, 4, 11 -18, wartość składników majątkowych przyznanych W. G. (1) ustalić należało na kwotę 28.922,58 złotych [26.000 złotych + 1747,58 złotych + ruchomości o łącznej wartości 1175 złotych]. Z kolei skoro uczestniczce przyznano na wyłączną własność składniki opisane w punkcie I podpunktach 1,3, 5-10, to wartość składników majątkowych przyznanych Gminie M. S. ustalić należało na kwotę 545.812,85 złotych [232.000 złotych, 8.200 złotych, 248.949,23 złotych, 227,50 złotych, 3751,92 złotych].

Dalej zaskarżone postanowienie podległo zmianie także w części dotyczącej wysokości poniesionych przez wnioskodawczynię wydatków na składniki objęte przedmiotowym postępowaniem, poprzez uwzględnienie opłat poniesionych przez apelującą na etapie postępowania przed sądem drugiej instancji.

Wprawdzie w myśl art. 383 k.p.c., znajdującego z mocy przepisu art. 13 § 2 k.p.c. odpowiednie zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym, niedopuszczalne jest rozszerzanie żądania pozwu (wniosku) i występowania z nowymi

roszczeniami na etapie postępowania apelacyjnego, to jednak w orzecznictwie przyjmuje się za skuteczne zgłoszenie do rozliczenia poniesionych na majątek wspólny/majątek spadkowy nakładów i wydatków, o ile powstały one albo stały się wymagalne w trakcie postępowania międzyinstancyjnego i później (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2011 roku, II CSK 330/10 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2016 roku, II CSK 82/15). Tymczasem właśnie z takim żądania wystąpiła na etapie postępowania odwoławczego wnioskodawczyni, gdyż domagała się rozliczenia poniesionych przez nią na majątek spadkowy wydatków, które powstały już po wydaniu orzeczenia przez sąd pierwszej instancji.

Co do kwestii nakładów i wydatków poniesionych przez wnioskodawczynię po wydaniu przez sąd pierwszej instancji orzeczenia w sprawie należy zauważyć, iż w myśl art. 686 k.p.c., w postępowaniu działowym sąd rozstrzyga także o istnieniu zapisów zwykłych, których przedmiotem są rzeczy lub prawa należące do spadku, jak również o wzajemnych roszczeniach pomiędzy współspadkobiercami z tytułu posiadania poszczególnych przedmiotów spadkowych, pobranych pożytków i innych przychodów, poczynionych na spadek nakładów i spłaconych długów spadkowych. W świetle brzmienia cytowanego przepisu, w sprawie o dział spadku sąd rozstrzyga także o roszczeniach przysługujących spadkobiercom z tytułu poczynionych nakładów i spłaconych długów spadkowych, a także pobranych pożytków, o ile takowe zostaną zgłoszone w tym postępowaniu. Wprawdzie na gruncie art. 684 k.p.c. w przypadku dokonywania działu spadku, to rzeczą sądu jest ustalenie z urzędu co wchodzi w skład majątku spadkowego, jak też jego wartość, to jednak roszczenie rozliczenia nakładów i spłaconych długów spadkowych, pomimo że zgłaszane w postępowaniu nieprocesowym, ma poza wszelką wątpliwością charakter ściśle procesowy i sąd nie ustala z urzędu faktu poczynienia ewentualnych nakładów i wydatków (spłaty długów) czy pobrania pożytków oraz ich wartości, gdyż w tym zakresie inicjatywa dowodowa należy do stron.

Dla skutecznego zgłoszenia roszczenia o uwzględnienie poczynionych nakładów i wydatków na majątek spadkowy (spłaconych długów) lub osiągnięcia pożytków z majątku spadkowego istotna jest kwestia rozkład ciężaru dowodu uregulowanego w art. 6 k.c., stanowiącym, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ciężar dowodu w rozumieniu cytowanego przepisu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. W myśl bowiem art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W świetle będącej podstawą procesu cywilnego opartego na zasadzie kontradiktoryjności reguły, to na stronach spoczywa obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności i faktów, które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu, w szczególności tych, które są w sprawie sporne. Co wymaga podkreślenia, iż wszystkie okoliczności faktyczne doniosłe dla rozstrzygnięcia sprawy i składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia muszą mieć oparcie w dowodach przeprowadzonych w toku postępowania, o ile nie są objęte zakresem faktów przyznanych przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.) oraz co do faktów niezaprzeczonych (art. 230 k.p.c.).

Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności rozpatrywanej sprawy Sąd Okręgowy przyjął, iż w zaistniałej sytuacji procesowej i stosownie do reguły rozkładu ciężaru dowodów wyrażonej w art. 6 k.c., to na wnioskodawczyni spoczywał w tym postępowaniu ciężar wykazania podnoszonej przez nią okoliczności, iż poniosła na majątek spadkowy określonej nakłady oraz wydatki, a także ich wysokość. Przy czym co istotne, koniecznym przy tym było uwzględnienie także postawy procesowej uczestniczki postępowania, która zasadności i wysokości zgłoszonych w tym postępowaniu do rozliczenia przez wnioskodawczynię wydatków nie kwestionowała w żadnym zakresie. Wnioskodawczyni na etapie postępowania apelacyjnego zgłosiła do rozliczenia nakłady w łącznej kwocie 604,27 złotych, na które składały się uiszczone przez nią koszty ubezpieczenia nieruchomości wchodzącej w skład spadku, a także opłaty za energię elektryczną związaną z przedmiotowym lokalem. Mając na uwadze, iż uczestniczka zasadności ich poniesienia oraz wysokości nakładów nie kwestionowała, a jednocześnie ich wysokość wynikała z przedłożonych przez wnioskodawczynię dowodów z dokumentów (vide k. 1142 -1163), to w uwzględnieniu żądania apelującej Sąd Odwoławczy dodał punkt IVa sentencji postanowienia, w którym to ustalił, że wydatki we w/w kwocie 604,27 złotych, podlegające rozliczeniu w tym postępowaniu, wnioskodawczyni poniosła na majątek spadkowy.

Uwzględniając wszystko powyższe Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż w rezultacie koniecznym było dokonanie korekty zaskarżonego orzeczenia także w zakresie ustalonej wysokości należnej wnioskodawczyni spłaty tytułem wyrównania udziału w majątku spadkowym oraz rozliczenia nakładów i wydatków.

Skoro wartość majątku wspólnego ustalono ostatecznie na kwotę 574.735,43 złotych, a wartość udziału D. Z. w tym majątku wchodzącego w skład spadku po niej na kwotę 282,367,71 złotych, to biorąc pod uwagę wysokość udziału przysługującego wnioskodawczyni w całym majątku wspólnym (1/4), wartość jej udziału wynosi 143.683,85 złotych. Wnioskodawczyni w ramach podziału majątku, działu spadku i zniesienia współwłasności otrzymała składniki majątkowe o wartości 28.922,58 złotych, wobec czego uczestniczka winna spłacić przysługujące jej udziały w majątku spadkowym. Przy czym pamiętać trzeba, że kwotę spłaty należnej wnioskodawczyni należało powiększyć o wartość podlegających rozliczeniu w tym postępowaniu nakładów i wydatków.

Godzi się zauważyć, iż wartość nakładów i wydatków poniesionych przez wnioskodawczynię na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego wynosiła 39.627,19 złotych, a na etapie postępowania apelacyjnego 604,27 złotych, co dawało łącznie 40.231,46 złotych. Jak trafnie zauważyła apelująca, Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie wskazał jaką dokładnie kwotę z tytułu rozliczenia nakładów i wydatków zasądzono na jej rzecz od uczestniczki postępowania, lecz podano globalnie kwotę zasądzonej spłaty. Przyjąć jednak należało, że rozliczeniu w tym postępowaniu podlegało $\frac{3}{4}$ połowa tej kwoty, tj. 30.173,65 złotych. Wszak uczestniczka postępowania posiadała udział w przedmiotowych składnikach majątkowych w wysokości $\frac{3}{4}$, zatem właśnie w takim zakresie powinna ona zwrócić wnioskodawczyni poniesione przez nią nakłady. Ostatecznie zatem należało zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawczyni tytułem spłaty udziałów oraz spłaty nakładów kwotę 144.934,92 złotych (udział w majątku spadkowym 143.683,85 złotych – wartość otrzymanych składników majątkowych 28.922,58 złotych + poniesione nakłady 30.173,65 złotych).

Reasumując, zmieniono zaskarżone postanowienie w zakresie jego punktu V w ten sposób, że tytułem spłaty udziału w majątku spadkowym oraz rozliczenia nakładów i wydatków zasądził od Gminy M. S. na rzecz W. G. (1) kwotę 144.934,92 złotych, płatną w terminie 6 miesięcy, od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z kwot.

Już tylko marginalnie wypada w tym miejscu zauważyć, że biorąc pod uwagę wskazany przez wnioskodawczynię zakres zaskarżenia (7.433,97 złotych), uzasadnionym było przyjęcie, że domaga się ona zasądzenia na jej rzecz tytułem spłaty udziału w majątku spadkowym i rozliczenia nakładów kwoty 134.675,43 złotych (7.433,97 złotych + kwota zasądzona w I instancji 127.241,46 złotych), podczas gdy sąd odwoławczy zasądził na jej rzecz kwotę wyższą, tj. 144.934,92 złotych. To jednak podkreślić trzeba, że orzeczenia merytoryczne wydawane w tzw. sprawach działowych stanowią jedną całość w tym sensie, że wydane w nich rozstrzygnięcia są w zasadzie wzajemnie zależne i uwarunkowane (tzw. integralność orzeczeń działowych). Taki nierozzerwalny związek zachodzi zwłaszcza pomiędzy rozstrzygnięciami o sposobie podziału oraz o spłatach lub dopłatach, a wadliwość jednego z nich skutkuje koniecznością uchylenia orzeczenia działowego w całości. Jedynie wyjątkowo, gdy zaskarżona część postanowienia działowego nie ma wpływu na rozstrzygnięcie o samym dziale, a więc nie jest nierozzerwalnie związana z pozostałymi, możliwe jest rozpoznanie sprawy w tym zakresie (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1964 roku, III CR 294/64, OSNCP 1965, nr 7-8, poz. 130, nadto postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 stycznia 1999 roku, III CKN 63/98, niepubl., z dnia 9 maja 2008 roku, III CZP 26/o8, OSNC 2009, Nr 6, poz. 90 oraz z dnia 14 stycznia 2015 roku, II CZ 82/14, LEX nr 1645263). Skoro zatem obowiązkiem Sądu Odwoławczego było podjęcie z urzędu inicjatywy w zakresie ustalenia wartości i składu majątku wspólnego oraz majątku spadkowego, zaś orzeczenie w tym zakresie zostało częściowo z urzędu zmienione, to konsekwencją tego było orzeczenie zgodnie z ostatecznie przyjętymi wartościami także o wysokości spłaty należnej wnioskodawczyni i to co istotne, niezależnie od kwoty wskazywanej przez nią w apelacji, jakiej żądała z tego tytułu.

Tak przyjmując Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

W pozostałym zaś zakresie, tj. w jakim uczestniczka utrzymywała, że w skład majątku wspólnego małżonków D. Z. i E. Z. (1), a konsekwencji w skład majątku spadkowego po E. Z. (1), wchodziły jeszcze inne składniki majątkowe aniżeli ustalone przez sąd pierwszej instancji, Sąd Okręgowy wskazuje, iż twierdzenia i zarzuty apelującej podniesione w tym zakresie nie zasługiwały na aprobatę.

Podkreślenia w tym kontekście wymaga, iż z załączonego do akt sprawy pisma (...) S.A. wynikało, że na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej w księgach tego podmiotu nie były zewidencjonowane papiery wartościowe oraz środki pieniężne należące do D. Z. (k. 74). Nigdy nie widniała w bazie danych uczestników funduszy w (...) S.A (k. 76). Bank (...) S.A. wskazał jedynie na rachunek bankowy o nr (...) na którym saldo wynosił 46.273,73 złotych (k. 78). Należy w tym miejscu podkreślić, iż obszernie wyjaśnienia w przedmiocie produktów posiadanych przez D. Z. i E. Z. (1) w banku (...) S.A. wyjaśnił sam bank w piśmie z dnia 23 listopada 2011 roku, gdzie wskazano, że małżonkowie posiadali książeczki oszczędnościowe, które zostały zlikwidowane w dniu 09 marca 2000 roku, zaś rachunek nr (...) zamknięty w dniu 14 listopada 2003 roku (k. 367). Z kolei w kolejnym piśmie Banku (...) wyjaśniano, że nastąpiła konwersja rachunku nr (...) w rachunek o nr (...), gdyż ten pierwszy, miał charakter jedynie techniczny służący do rozliczeń operacji związanych z masą spadkową po D. Z. (k. 419). Dalej co niezwykle istotne, z odpowiedzi Banku (...) nadesłanej na zobowiązanie Sądu Okręgowego, wynika w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości, że nie było w tym banku na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej innych rachunków prowadzonych dla małżonków Z., aniżeli ustalone przez Sąd I instancji. Z pisma tego wynika bowiem, że E. Z. (1) posiadał 3 identyfikacyjne numery cis : (...) (w Banku (...) S.A. VII Oddział w S.), (...) i (...) (w Banku (...) S.A. II Oddział w S.). Do nr cis (...) był otwarty rachunek bieżący w walucie USD o numerze (...), którego saldo na dzień 10.05.2014 roku wynosiło 0.05 USD (na dzień 10.05.2004 roku 951,87 USD). Do cis nr (...) nie istniał na dzień 10.05.2014 roku żaden otwarty rachunek bankowy. Do cis nr (...) na dzień 10.05.2014 roku był otwarty rachunek (...) o nr (...) którego saldo na ten dzień wynosiło - 10 złotych i rachunek pożyczki gotówkowej nr (...) na którym zadłużenie na dzień 10.05.2014 roku wynosiło (...) 32 złotych. Z kolei D. Z. posiadała 3 identyfikacyjne numery cis: (...) (w Banku (...) S.A. VII Oddział w S.), (...) (w Banku (...) S.A. I Oddział w S.) oraz (...) (w Banku (...) S.A. II Oddział w S.). Na dzień 10.05.2014r. nie było żadnego czynnego rachunku (vide k. 1107). Z kolei w dalszym piśmie wskazane został, że na rzecz małżonków prowadzono dwa rachunki wspólne: jeden ustalony przez sąd pierwszej instancji w punkcie I.9 sentencji postanowienia oraz rachunek nr (...). (...), którego saldo na dzień 11.10.2008 roku wynosiło 0 złotych. (k. 1124).

Na podstawie wskazanych wyżej dokumentów przyjąć należało, że w dostępnym w aktach sprawy materiale dowodowym brak jest jakichkolwiek przesłanek pozwalających na ustalenie, iż istniały jakiegokolwiek inne rachunku bankowe prowadzone dla małżonków Z. w Banku (...) S.A. Rachunki na które wskazywała apelująca były to bądź rachunki celowe (prowadzone dla konkretnych rozliczeń), które zostały zlikwidowane. Analiza przedłożonych przez bank historii rachunków bankowych małżonków nie wskazuje w żadnym wypadku, iżby dokonywali oni przelewów z ich kont bankowych na jakieś inne ich rachunki bankowe prowadzone w tym czy innym banku. Wymaga podkreślenia, iż sąd wprawdzie z urzędu ustala skład spadku, to jednak czyni to w oparciu o materiał i twierdzenia naprowadzony przez uczestników postępowania. Skoro wnioskodawczyni wskazywała wyłącznie na rachunki bankowe jakie miały być prowadzone dla małżonków Z. w Banku (...) S.A., zaś z dokumentów i wyjaśnień przedłożonych przez ten bank wynikało w sposób jednoznaczny, że innych aniżeli ustalonych przez sąd pierwszej instancji rachunków dla tych osób w tym banku nie prowadzono, to nie sposób było czynić sądowi meriti zarzutu odnośnie wadliwego ustalenia składu majątku wspólnego, a w konsekwencji majątku spadkowego. Sąd bowiem w tym postępowaniu wyczerpał wszelkie dostępne mu możliwości ustalenia składu majątku spadkowego.

Jednocześnie nie można tracić z pola widzenia tego, że gdyby w przyszłości okazało się, że w innych bankach były jeszcze jakieś inne rachunki bankowe prowadzone dla małżonków, to w każdym czasie wnioskodawczyni może domagać się przeprowadzenia przez sąd uzupełniającego działu spadku obejmującego te składniki majątkowe, które nie były przedmiotem tego postępowania. Przy tym co znamienne, wnioskodawczyni jako spadkobierczyni po D. Z., sama może zwrócić się do instytucji bankowych o uzyskanie informacji co do rachunków bankowych prowadzonych dla spadkodawczyni, a bank nie będzie mógł odmówić udzielenia jej takiej informacji zasłaniając się tajemnicą bankową.

Mając na powyższe Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż apelację wnioskodawczynie w tej części jako niezasadną należało oddalono, o czym na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono w punkcie 2. sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., w myśl którego, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Przyjmując, iż zarówno wnioskodawczynie jak i uczestniczka postępowania w tym samym stopniu zainteresowani byli podziałem majątku wspólnego, działem spadku i zniesieniem współwłasności, Sąd Okręgowy uznał, iż brak było podstaw do odstąpienia od wyrażonej w przepisie art. 520 § 1 k.p.c. podstawowej reguły orzekania w przedmiocie kosztów postępowania nieprocesowego. Tym bardziej, że w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, iż w tzw. sprawach działowych (dział spadku, podział majątku wspólnego, zniesienie współwłasności) z reguły nie występuje pomiędzy zainteresowanymi sprzeczność interesów, gdyż jego wynik prowadzi zgodnie z interesem uczestników do wyjścia ze wspólności składników majątkowych i uregulowaniem wzajemnych stosunków majątkowych (vide postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 lutego 2012 roku, I CZ 133/11, LEX nr 1215253; z dnia 6 czerwca 2012 roku, IV CZ 13/12, LEX nr 1232808; z dnia 9 maja 2013 roku, II CZ 28/13, LEX nr 1353173 oraz z dnia 23 października 2013 roku, IV CZ 74/13, LEX nr 1388478). Z tych też względu uznano, że każdy z uczestników postępowania winien ponieść koszty postępowania apelacyjnego związane ze swym udziałem w sprawie, o czym orzeczono w punkcie 3. sentencji postanowienia.

SSO Agnieszka Tarasiuk – Tkaczuk SSO Tomasz Sobieraj SSO Tomasz Szaj